

L.P. III		KARTA GMINNEJ EWIDENCJI ZABYTKU			
1. OBIEKT KORONA ŚRODKOWA (FRONT BORODINO)				5. MIEJSCOWOŚĆ NOWY DWÓR MAZOWIECKI (TWIERDZA MODLIN)	
2. DATA POWSTANIA 1811-12, po 1831		3. AUTOR _____		4. MATERIAŁ _____	
				6. KOD POCZTOWY 05-100	
				7. NR EW. DZIAŁKI _____	
16. FOTOGRAFIE 				8 GMINA NOWY DWÓR MAZOWIECKI	
				9. POWIAT NOWODWORSKI	
				10. WOJEWÓDZTWO MAZOWIECKIE	
				11. OBECNA FUNKCJA	
				12. WŁASNOŚĆ	
				13. LOKALIZACJA ARCHEOLOGICZNA Nr obszaru AZP Nr stanowiska na obszarze AZP	
				14. INFORMACJE O OCHRONIE Nr i data wpisu do rejestru zabytków 1062/69, 19.04.1957 Zapis w planie zagospodarowania przestrzennego _____	
				15. RODZAJE ZAGROŻEŃ	

Część zewnętrznego obwodu obronnego w postaci dzieła koronowego, wzniesiona w latach 1811-1812 w ramach rozbudowy twierdzy napoleońskiej, po 1831 r. zmodernizowana przez podwyższenie wału, wykonanie rawelinów, drogi ukrytej i budowli murowanych. W latach 60. XIX w. w wał wbudowano schrony a na jego koronie wykonano stanowiska artylerii z poprzecznicami, ok. 1900 r. wzmocniono betonem prochownię.

Pozycję główną tworzy ziemny wał forteczny, złożony z bastionu połączonego za pomocą krótkich kurtyn z dwoma półbastionami, oraz biegnąca u podnóża wału droga straży z murem Carnota, przed którym znajduje się fosa. Na koronie wału znajduje się przedpiersie z poprzecznicami, ławy działowe i droga wałowa, połączona pochylniami z poziomem dziedzińca. W osiach obu kurtyn umieszczono poterny prowadzące na drogę straży z wartowniami, do wschodniej dostawiono schron koszarowy wbudowany w wewnętrzną część wału, a w wewnętrznym stoku bastionu i półbastionów umieszczono po dwa małe schrony, mogące pełnić rolę podręcznych magazynów amunicyjnych i schronów pogotowia. W linii muru Carnota umieszczono sześć działobitni flankujących fosę – cztery barkowe i dwie podwójne na skrzydłach korony – oraz 2 skazamatowane naroża przed półbastionami, w narożu bastionu mur przechodzi w galerię strzelecką.

W fosie w osi obu kurtyn znajdują się duże, dwuczęściowe raweliny. Pierwotnie posiadały one biegnący u podnóża wału mur Carnota, połączony na skrzydłach z kaponierami, kaponiery szyjowe i poterny prowadzące pod wałem na drogę straży – zachowała się tylko jedna kaponiera na lewym skrzydle lewego rawelinu i relikty pozostałych budowli.

Na zewnątrz fosy biegnie droga ukryta osłonięta stokiem bojowym, na załamaniach rozszerzona w place broni z murowanymi działobitniami – przed narożami bastionu i półbastionu mniejsze na planie podkowy, w osiach rawelinów większe na planie półksiężyca – zachowała się działobitnia przed lewym rawelinem, częściowo – działobitnia przed prawym półbastionem, relikty pozostałych działobitni i częściowo system chodników minerskich z wejściami w działobitniach i fosie rawelinów.

Na zapleczu prawego półbastionu umieszczono prochownię, przykrytą osobnym nasypem ziemnym.